Ankenævnet *for* Forsikring

Den 23. januar 2019 blev i sag nr. 92499:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Gjensidige Forsikring
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring.

I klageskema af 28/6 2018 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

> "SAGSFREMSTILLING
> I tidsrummet 14. august - 15. august 2016 har min klient haft indbrud i sin private bolig. Straks efter at have konstaterede dette, anmeldte min klient indbruddet til henholdsvis politi og forsikringsselskab, Gjensidige Forsikring. Anmeldelseskvittering fra … Politi vedlægges som bilag 2.
>
> Police og forsikringsbetingelser vedlægges som henholdsvis bilag 3 og 4. På baggrund af uenighed mellem min klient og Gjensidige Forsikring for så vidt udbetaling af erstatning, rettede min klient henvendelse til [advokatfirma] med henblik på kontorets bistand i sagen. Min kollega, advokat … fremsendte i den forbindelse den 9. oktober 20I7 en erstatningsopgørelse til Gjensidige Forsikring (bilag 5). Siden da har der været omfattende korrespondance i sagen, jf. følgende fremstilling, der dog blot er udtryk for et i forhold til nærværende sag relevant uddrag heraf.
>
> Ultimo januar 2018 overtog undertegnede sagen fra advokat, … og fremsendte bl.a. brev af 26. januar 2018 til Gjensidige Forsikring (bilag 5). Forsikringsselskabets svar af 1. februar 2018 vedlægges som sagens bilag 7. Som det fremgår heraf godkendte forsikringen på dette tidspunkt yderligere erstatning på kr. 11.019,60 til min klient vedrørende dennes halskæde. Afslaget på dækning af stjålet fiskeudstyr blev imidlertid fastholdt.
>
> Nærværende sag vedrører således alene vurderingen for så vidt fiskeudstyr og vurderingen i relation til forsikringsaftalelovens (FAL) § 32, stk. 3, herunder hvorvidt min klient er berettiget til at få dækket udgifter til nødvendig og rimelig advokatbistand.

Ad. Fiskeudstyr
Som bilag 8 vedlægges samtlige kvitteringer vedrørende fiskeudstyr, der i alt udgør kr. 126.516,37. Heraf har to venner købt en mindre del af fiskeudstyret for kr. 5.000,00 hver, i alt. kr. 10.000,00. Værdien af fiskeudstyret tilhørende min klient udgør således herefter kr. 116.516 ,37, jf. i øvrigt den med bilag 5 vedlagte erstatningsopgørelse.

Som det fremgår af henholdsvis bilag 1 og 7 påberåber Gjensidige sig, at der skulle foreligge divergerende forklaringer fra min klient, idet han til [taksator1] og [skadekonsulent1], skulle have forklaret, at de var tre venner, der ejede fiskeudstyret sammen og at han blot opbevarede udstyret, herunder efterfølgende ændret forklaring. Ifølge bilag 1 tager Gjensidige Forsikring afsæt i førstnævnte påståede forklaring.

Min klient bestrider udtrykkeligt, at en sådan forklaring eller noget tilsvarende skulle være oplyst og jeg anmoder derfor nævnet om at tillægge det faktuel skadevirkning, såfremt Gjensidige Forsikring ikke dokumenterer dette nærmere over for nævnet, idet bevisbyrden herfor påhviler forsikringsselskabet.

Min klient har tidligere fået oplyst fra Gjensidige Forsikring, at samtalen var optaget og senere hen, at den ikke var.

Det gøres overfor nævnet endvidere gældende, at ovennævnte [taksator1] er inhabil i nærværende sag, idet der foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om hans upartiskhed i sagen. Dette skyldes, at han ifølge min klient er tidligere politibetjent og i denne egenskab er bekendt med min klient på en sådan måde, at der er en berettiget grund til at frygte, at [taksator1s] indblanding i nærværende sag ikke udelukkende er båret af objektive og saglige hensyn. Enkelte af [taksator1s] udtalelser i sagen over for min klient understøtter blot dette synspunkt.

Min klient oplyste ved mødet med ovennævnte taksator og skadekonsulent, at han har diagnoserne ADHD samt PTSD og at han som følge heraf kan have vanskeligt ved at udtrykke sig. Min klient er i behandling for ADHD og tager dagligt lægemidlet Methulphenidat, jf. bilag 9. Dette understøtter/dokumenterer blot min klients kommunikationsudfordringer m.v. og ifølge min klient er der fra Gjensidige Forsikrings side ikke taget højde herfor - tværtimod.

Af hjemmesiden www.adhd.dk/om-adhd/ fremgår, at vanskelighederne i relation til ADHD bl.a. kan komme til udtryk i hverdagen på følgende måde:
"(...) den voksne med ADHD:
- Sjusker eller overser detaljer
- Har vanskeligt ved at bevare koncentration om en opgave eller en fritidsaktivitet
- Ikke synes at høre efter, hvad man siger
- Ofte ikke opfatter instruktioner
- Har svært ved at planlægge og gennemføre aktiviteter og opgaver
- Helst undgår opgaver, der kræver længere tids koncentration eller er rutineprægede (...)
- Let bliver distraheret
- Er glemsom i det daglige"

Uagtet at det bestrides, at min klient skulle have oplyst, at han alene ejede 1/3 af fiskeudstyret, bestrides det således endvidere, at der ikke i nærværende sag er godtgjort særlige omstændigheder, der skulle begrunde, at min klient potentielt kunne misforstå eventuelle spørgsmål, idet

Gjensidige Forsikring har været bekendt med ovennævnte diagnoser, og heraf følgende kommunikationsvanskeligheder hos min klient.

I forlængelse af ovennævnte svar af 1. februar 2018 fra Gjensidige Forsikring har undertegnede den 28. februar 2018 oplyst, at min klients kontoudskrift fra … Bank kunne fremsendes. Foruden den allerede fremsendte dokumentation for erhvervelsen i form af kvitteringer er det således ligeledes dokumenteret, at [klageren] på tidspunktet hvor han erhvervede fiskeudstyret rent faktisk var i besiddelse af disse penge. Det er derfor opfattelsen, at dokumentationskravet i henhold til forsikringsbetingelsernes pkt. 16.6 uden tvivl er opfyldt, og at enhver anden påstand påhviler forsikringsselskabet at dokumentere. Det præciseres endnu engang, at denne bevisbyrde ikke er løftet.

Som bilag 10 vedlægges mail af 2. marts 2018 fra undertegnede til Gjensidige Forsikring.

Ved mail af 13. april 2018 (bilag 11) er ovennævnte kontoudskrift (bilag 12) fremsendt til Gjensidige Forsikring, der ved mail af 23. april 2018 fastholdt vurderingen for så vidt fiskeudstyret (bilag 13).

Som konsekvens heraf har undertegnede ved mail af 24. april 2018 anmodet forsikringsselskabets klageafdeling om at træffe afgørelse i sagen (bilag 14f). Klageafdelingens afgørelse fremgår af bilag 1.

For så vidt fiskeudstyret gøres det sammenfattende gældende,

at min klient har anskaffet fiskeudstyr til en værdi af kr. 126.516,37,

at dette er dokumenteret til fulde,

at min klient herefter har solgt en del af dette fiskeudstyr for i alt kr. 10.000 til to venner, værdien af fiskeudstyr tilhørende min klient således udgør kr. 116.516,37,

at min klient har opfyldt dokumentationskravet i forsikringsbetingelsernes pkt. 16.6,

at det bestrides, at min klient skulle have forklaret over for forsikringsselskabet,

at han alene ejede 1/3 af fiskeudstyret, idet dette ligeledes er faktuelt forkert,

at det påhviler Gjensidige Forsikring af bevise, at en sådan forklaring er afgivet, eller at et sådant ejerforhold foreligger,

at denne bevisbyrde ikke er løftet, idet der alene henvises til, at forklaringen kan bekræftes af henholdsvis [taksator1] og [skadekonsulent1],

at [taksator1] er inhabil i sagen, hvorfor hverken hans eller [skadekonsulent1's] bekræftelse kan tillægges betydning i sagen, idet der er begrundet risiko for at frygte, at [taksator1's] indblanding i sagen ikke udelukkende er båret af objektive og saglige hensyn, samt risiko for at frygte, at han herved kan have påvirket [skadekonsulent1],

at der i øvrigt ikke er taget behørigt hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for min klient, herunder oplyste diagnoser (ADHD og PTSD), og

at Gjensidige Forsikring derfor er pligtig at udbetale yderligere kr. 90.411,37 til min klient vedrørende den sidste del af fiskeudstyret, idet der allerede er udbetalt kr. 26.105,00, jf. bilag 15.

Ad. FAL § 32, stk. 3
Som det fremgår af bilag 11 har undertegnede over for Gjensidige Forsikring gjort gældende, at min klient er berettiget til at få dækket rimelige advokatomkostninger, andragende kr. 10.000 + moms, hvilket fastholdes og således også gøres gældende over for nævnet.

Det er ifølge bilag 1 Gjensidige Forsikrings vurdering, at min klient selv har kunne varetage egne interesser, og at advokatindtræden ikke har været nødvendig for sagens endelige udfald. Derfor afviser Gjensidige Forsikring dækning for så vidt rimelige advokatomkostninger.

Jeg skal hertil bemærke, at sagen har verseret længe - siden august 2016 for min klients vedkommende og med sagsoprettelse hos [advokatfirma] i december 2016. Undertegnedes bistand i sagen har medført yderligere erstatning til min klient, der ikke - som det ellers er anført af Gjensidige Forsikring - ville være i stand til at varetage egne interesser i sagen. Dette skyldes bl.a., at min klient som nævnt har diagnoserne ADHD og PTSD og heraf følgende vanskeligheder i relation til kommunikation, koncentration og overblik. Der henvises til bilag 9 og ovennævnte bemærkninger vedrørende ADHD.

Hertil kommer "konfliktniveauet" i sagen, idet min klient har oplevet uhensigtsmæssige udtalelser fra Gjensidige Forsikring, herunder ovennævnte taksator og skadekonsulent - forsikringsselskabet ligger dog - ifølge det oplyste - ikke inde med optagelser af disse telefonsamtaler.

Jeg bemærker endvidere, at jeg grundlæggende ikke deler forsikringsselskabets synspunkt om, at advokatbistand i nærværende sag ikke har været nødvendig og har i den forbindelse ligeledes noteret mig, at denne påstand ikke er begrundet yderligere fra forsikringsselskabets side.

Jeg henviser i relation hertil til Karnovs note (116) til FAL § 32, stk. 3, hvorefter udgifter til advokatbistand ved sagsanlæg ikke omfattes af bestemmelsen, ligesom bestemmelsen ikke omfatter dækning af advokatomkostninger i henhold til retshjælpsforsikring. Bestemmelsens anvendelsesområde er således netop sager som nærværende.

Uagtet at forligsforhandlinger m.v. pr. definition ikke kræver advokatbistand, er det således formålet med bestemmelsen, at der også i disse tilfælde kan kræves dækning hos forsikringsselskabet for så vidt rimelige og nødvendige advokatomkostninger.

I følge ovennævnte note skal det afgøres efter en konkret vurdering ud fra kravets omfang og beskaffenhed, om det har været rimeligt og nødvendigt, at sikrede har søgt advokatbistand. Det fremgår endvidere, at det indgår i overvejelserne, om kravet er kompliceret og navnlig om forsikringsselskabet ved sin handlemåde har givet anledning til, at den sikrede har søgt advokatbistand.

Det er undertegnedes vurdering, at ovennævnte er udtryk for, at Gjensidige Forsikring ved sin handlemåde har givet anledning til, at min klient har søgt advokatbistand, ligesom hans egne hel-

bredsmæssige forhold i øvrigt - og som følge af manglende hensyntagen hertil - har nødvendiggjort dette.

Endvidere er det opfattelsen, at sagsbehandlingen hos Gjensidige Forsikring har været medvirkende til, at min klient påføres flere og flere omkostninger til advokat. Bl.a. henviser jeg til mail af 15. marts 2018 (bilag 16), hvorefter [skadekonsulent1] oplyser følgende:

*'Pr. d.d. har vi ikke modtaget nogen form for dokumentation, når jeg modtager dokumentationen, **vil jeg kontakte vores klageafdeling og bede dem overtage skaden/klagen fra jer.*** (min fremhævelse)'

I henhold hertil fremsendte jeg på vegne af min klient således mail af 13. april 2018 (bilag 11) til ovennævnte skadekonsulent med oplysning om, at jeg nu afventer endelig - og snarlig tilbagemelding fra forsikringsselskabets klageafdeling. På trods heraf modtog undertegnede mail af 23. april 2018 fra [skadekonsulent1] (bilag 13), hvoraf bl.a. fremgår:

*Iht. ovenstående kan jeg desværre ikke ændre noget på skaden og hvis I forsat er uenig, **skal jeg bede dig om fremover og tage kontakt til vores klageafdeling** (min fremhævelse) via: …*

Dette medførte således, at undertegnede var henvist til på ny at rette henvendelse til den klageansvarlige enhed med fremsendelse af mail/klage, dateret 24. april 2018 (bilag 1a).

Sagsbehandlingen ses endvidere at være mangelfuld, idet Gjensidige Forsikring i bilag 13 oplyser følgende i relation til undertegnedes bemærkninger om dækning af rimelige og nødvendige advokatomkostninger: "Da der ikke er dækning for advokatbistand på vores kundes indboforsikring, kan vi ikke imødekomme dit krav. Men jeg kan foreslå, at vores kunde tager kontakt til vores skadeafdeling og hører om der kunne være dækning for denne udgift via retshjælp. Den del kender jeg desværre ikke meget til."

Det anførte besvarer således ikke anmodningen om dækning af rimelige advokatomkostninger efter netop FAL § 32, stk. 3 og lever endvidere ikke op til ordlyden i Karnovs note 116, hvoraf fremgår følgende: "Forsikringsselskaberne skal i fornødent omfang gøres sikrede/skadelidte opmærksom på muligheden for at få erstattet udgifterne til advokatbistand. Afhængig af den konkrete situation må det antoges at følge af god forsikringsskik mv., at der skal gives en sådan vejledning."

En sådan vejledning er ikke givet og undertegnedes anmodning herom er jf. ovennævnte ikke behandlet korrekt af [skadekonsulent1], ligesom afgørelsen i relation hertil ikke er begrundet af forsikringsselskabets klageansvarlige en hed.

På baggrund af ovennævnte og efter sagens omstændigheder er det således min opfattelse, at min klient er berettiget til at få dækket rimelige og nødvendige advokatomkostninger med kr. 10.000 + moms, i alt kr. 12.500,00.

For så vidt dækning af advokatomkostninger gøres det sammenfattende gældende,

at min klient med rette har anset advokatbistand for påkrævet, herunder at advokatbistand har været nødvendig,

at dette skyldes min klients helbredsmæssige forhold, herunder ADHD og PTSD, det ligeledes - og ikke mindst - skyldes forsikringsselskabets handlemåde, herunder sagsbehandling, inhabilitet hos sagsbehandler m.v.,

at det følger af forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at min klient derfor kan kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af Gjensidige Forsikring,

at dækning af advokatomkostninger på kr. 10.000,00 + moms, i alt kr. 12.500,00 er rimeligt, herunder af hensyn til sagens omstændigheder, varighed, omfattende korrespondance vedrørende ikke kun nærværende uoverensstemmelse men også tidligere, jf. erstatningsopgørelse af 5. oktober 2017, m.v. og

at min klient derfor er berettiget til udbetaling af kr. 90.411,37 vedrørende fiskeudstyr og kr. 12.500,00 vedrørende advokatomkostninger, i alt kr. 102.911,37."

Selskabet har i brev af 18/9 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Vurdering**
Klager har tegnet Hjemforsikring med gældende forsikringsbetingelser … med en forsikringssum kr. 681.000,00.

Den 18. august 2016 anmeldte klager tyveri fra sit hjem. I skadesopgørelse modtaget den 5. oktober 2016 fremsatte klager krav om dækning af en række stjålne genstande, heriblandt beklædning, camping- og fiskeudstyr til en samlet værdi af kr. 128.513,75; med fiskeudstyr for kr. 92.915,75, samt campingudstyr og beklædning for kr. 35.598. Klager fremsendte en række kvitteringer som dokumentation for sit krav.

I klagers advokats mail af 9. oktober 2017 er kravet opgjort til kr. 126.516,37, hvoraf skal fradrages kr. 10.000 for fiskeudstyr tilhørende klagers to venner, således at det ifølge klagers advokat endelige krav udgør kr. 116.516,37. Vi bemærker, at det samlede krav ifølge klagers advokat før fradrag af frasolgte genstande til venner svarer til den totale værdi på købskvitteringerne. Det påståede salg for kr. 10.000 til to venner er ikke dokumenteret eller nærmere godtgjort, fx i form af overdragelseskvittering.

Der skal i det følgende tages afsæt i klagers krav modtaget hos os den 5. oktober 2016, og det må lægges til grund som det egentlige krav mod klagers hjemforsikring.

Vi har tidligere anerkendt dækning for campingudstyr og beklædning. Dog kan vi se, at klager ikke har fået erstattet det hele. Ifølge klagers skadesopgørelse af 5. oktober 2016 lyder hans krav for campingudstyr og beklædning på kr. 35.598. Erstatningen opgøres efter forsikringsbetingelserne pkt. 16.1.4 til nyværdi, da genstandene er under to år gamle. Da klager allerede har fået udbetalt kr. 16.733, vil vi sørge for at udbetale resterstatningen på kr. 18.865.

Vi skal i det følgende forholde os til kravet om dækning for fiskeudstyr, samt kravet om dækning af advokatudgifter, som anses for eneste tilbageværende bestridte punkter.

7. 92499

Fiskeudstyr
Klager har i sin opgørelse af 5. oktober 2016 fremsat krav for fiskeudstyr på kr. 92.915,75. Klager har allerede fået udbetalt kr. 26.105 i erstatning for fiskeudstyr.

Af forsikringsbetingelserne pkt. 12 fremgår det:
"Med de i afsnit 12-15 nævnte begrænsninger, nedennævnte genstande, såfremt disse tilhører en sikret, eller denne bærer risikoen for dem."

Som det fremgår af forsikringsbetingelserne pkt. 12, dækker Hjemforsikringen de genstande, som tilhører den sikrede, eller som den sikrede bærer risikoen for.

Den 19. oktober 2016 besigtigede vores taksator og skadeskonsulent skadesstedet. Klager fremviste kælderen, hvor det stjålne fiskeudstyr havde stået. Klager forklarede overfor vores taksator og skadeskonsulent, at klager og to venner sammen ejede det stjålne fiskeudstyr, og at det blev opbevaret hos klager. For en nærmere afdækning af hvem der ejede fiskeudstyret, spurgte vores taksator og skadeskonsulent ind til fordelingen i ejerskabet af det stjålne fiskeudstyr, og klager forklarede, at de hver ejede 1/3. Klager forklarede dette ad to omgange overfor både taksator og skadeskonsulent. På baggrund af klagers forklaring og efterfølgende bekræftelse meddelte vores taksator og skadeskonsulent til klager, at der alene var dækning for hans ejerandel (1/3) af fiskeudstyret på hans hjemforsikring.

Klager var utilfreds hermed og forklarede derpå, at han så blot ejede alt fiskeudstyret. Klager blev oplyst, at hans første forklaring blev lagt til grund for opgørelsen – en forklaring klager altså havde bekræftet overfor vores taksator og skadeskonsulent – og taksatoren oplyste videre, at klagers to venner kunne rette henvendelse til eget forsikringsselskab med deres andel af erstatningskravet. (Vi er ikke oplyst, om de to venner efterfølgende har anmeldt til eget selskab.)

Vores taksator og skadeskonsulent fastholder, at klager afgav forklaring som beskrevet. Klager oplyste ikke, at han lånte fiskeudstyret af sine venner. Klagers advokat gør nu gældende, at vores skadeskonsulent er inhabil i sagen, eftersom at vores skadeskonsulent skulle kende klager fra tidligere.

Vores skadeskonsulent oplyser, at han ikke kender klager fra andre eller tidligere sammenhænge. Der er intet grundlag for, at vi ikke kan lægge vægt på vores skadeskonsulents forklaring om klagers forklaring ved besigtigelsen; i øvrigt stemmer vores skadeskonsulents forklaring som nævnt med vores taksators forklaring, som af os er spurgt særskilt. Både vores skadeskonsulent og taksator oplyser, at klager blev spurgt ad to omgange om ejerskabet af fiskeudstyret, inden de meddelte ham, at han kun kunne få dækket sin 1/3. Klager oplyste ikke eller på anden vis gjorde opmærksom på ved spørgsmål om ejerskab, at han havde kommunikationsudfordringer i en sådan grad, at han skulle kunne misforstå/misforstod spørgsmålet om ejerskab fra vores taksator og skadeskonsulent; som nævnt blev spørgsmålet gentaget, og klager bekræftede forklaringen.

Det er fast Ankenævnspraksis i forhold til ændrede forklaringer, at der tages afsæt i den første forklaring.

Klager forklarede og gentog ved besigtigelsen, at han var ejer af 1/3 af det stjålne fiskeudstyr. Da klager blev bekendt med betydningen af delvis ejerskab for den forsikringsmæssige dækning, ændrede han forklaring til, at han ejede alt fiskeudstyret. Efterfølgende ændrede klagers advokat

forklaringen til, at klager ejede alt fiskeudstyret, men havde frasolgt for kr. 10.000 til to venner. Klagers første forklaring – om at han ejede 1/3 – må lægges til grund, idet vi samtidig bemærker, at de ændrede forklaringer skærper beviskravet.

Som nævnt dækker forsikringen ifølge forsikringsbetingelserne pkt. 12 den sikredes ejendele, og det som han bærer risikoen for. Jf. ovenstående forklarede klager, at han alene ejede 1/3 af fiskeudstyret, og det skal derfor vurderes, om klager bar risikoen for de resterende 2/3 af fiskeudstyret i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 12.

Klager bar ikke risikoen for genstande tilhørende hans venner, som klager blot opbevarede for sine venner. Der er tale om såkaldt 'depositum regulare', hvor klager havde en tilbageleveringspligt for nøjagtigt samme udstyr som det opbevarede. Se fx Ankenævnets kendelser nr. 53.131 og 78.679. Klager bar således ikke risikoen for fiskeudstyret tilhørende hans to venner, og derfor er de resterende 2/3 af fiskeudstyret ikke dækket på klagers hjemforsikring.

Klagers advokat har til støtte for sin påstand om, at klager var eneejer af fiskeudstyret fremsendt kontoudskrifter til sandsynliggørelse af, at klager var i besiddelse af økonomiske midler til at anskaffe sig det stjålne fiskeudstyr.

Klagers advokat har i mail af 13. april 2018 i forbindelse med fremsendelse af kontoudtog oplyst, at klagers konto i august 2015 havde en saldo pålydende kr. 143.990, og at han i februar 2016 modtog kr. 32.000 i forbindelse med et bilsalg. Ifølge klagers advokat har klager erhvervet alt fiskeudstyret for disse penge.

Af de fremsendte kontoudtog ses det, at klager på sin Pluskonto Fri pr. 26. oktober 2015 havde en saldopålydende kr. 57.716, og den 5. november 2015 blev der overført kr. 30.000 til grundkonto, hvorefter saldoen pr. 27. november 2015 lød på kr. 27.716.

Klager havde på sin Grundkonto med kredit pr. 11. februar 2016 en saldo pålydende kr. -16.751,99, og samme dag blev indsat kr. 32.000. Den 15. februar 2016 lød saldoen på kr. -15.987,79.

Ifølge klagers advokat skulle de fremlagte kontoudskrifter godtgøre, at klagers økonomiske formåen var således, at klager var i stand til at anskaffe sig alt fiskeudstyret, og dermed at alt fiskeudstyret var klagers.

Men de fremlagte kontoudtog løfter ikke klagers bevisbyrde for, at han rent faktisk var ejer af alt fiskeudstyret. Klager har ikke fremlagt dokumentation for kontanthævninger til anskaffelse af fiskeudstyret (alle køb er foretaget kontant, uden at der direkte eller i umiddelbar nærhed af transaktionerne er foretaget hævninger), og den fremlagte dokumentation beviser i øvrigt ikke, at klager skulle have anskaffet sig fiskeudstyr til en værdi af kr. 92.915,75 i en periode på lidt over et halvt år.

Sammenfattende kan det siges, at på grund af klagers skiftende forklaringer skærpes kravet til dokumentation for, at klager var eneejer af fiskeudstyret. Som nævnt henholder vi os til klagers første forklaring.

Det må lægges til grund, at klager ejede 1/3 af det stjålne fiskeudstyr, og at han ikke bar risikoen for det øvrige fiskeudstyr tilhørende klagers to venner. Derfor kan klager alene få dækket 1/3 af det fremsatte krav på 92.915,37, svarende til kr. 30.972. Erstatningen opgøres i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 16.1.4 til nyværdi, da genstandene er under to år gamle. Da klager allerede har fået udbetalt kr. 26.105, har vi foranlediget udbetaling af resterstatning pålydende kr. 4.866,96. Klager får således udbetalt samlet resterstatning pålydende kr. 23.731,96.

Advokatudgifter
Klagers advokat har i henhold til FAL § 32, stk. 3, fremsat krav om dækning af advokatudgifter pålydende kr. 12.500.

Ifølge FAL § 32, stk. 3, kan den sikrede få dækket sine advokatudgifter i det omfang, som udgifterne er nødvendige og rimelige.

For at vi skal kunne tage stilling til det fremsatte krav, skal vi venligst udbede os et timesagsregnskab, som nærmere redegør for og udspecificerer tidsforbruget i sagen.

Afslutningsvist skal vi subsidiært gøre gældende, at tvisten om dækning for fiskeudstyr kræver en sådan vidneførelse, som kun kan finde sted for domstolene, hvorfor vi skal begære sagen afvist med henvisning til Ankenævnets vedtægter § 4."

Klagerens advokat har i brev af 21/9 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Som det også er anført i svarskriftet, er den resterende del vedrørende fiskeudstyret samt kravet om dækning af advokatudgifter således eneste tilbageværende bestridte punkter.
Fiskeudstyr
Indledningsvist bemærkes, at min klient fortsat udtrykkeligt bestrider, at han skulle have oplyst, at han alene ejede 1/3 af fiskeudstyret eller have oplyst noget tilsvarende.
…
Advokatudgifter
I forlængelse af ovennævnte svarskrift skal jeg for så vidt nødvendige advokatudgifter indledningsvist oplyse, at sagen har verseret længe, herunder siden august 2016 for min klients vedkommende og med sagsoprettelse hos [advokatfirmaet] i december 2016, hvilket tidsforbruget i sagen naturligvis bærer præg af.

Sagsbehandlingen hos henholdsvis min kollega, advokat … og undertegnede har været forbundet med bl.a. følgende arbejde:
- Indledende mødeafholdelse med klient, herunder adskillige efterfølgende telefonmøder
- Oprettelse af sag og gennemgang af bilag
- Udarbejdelse af erstatningsopgørelse af 9. oktober 2017
- Efterfølgende telefonsamtaler med Gjensidige
- Omfattende mailkorrespondance med Gjensidige vedrørende ovennævnte erstatningsopgørelse. I relation hertil bemærkes, at denne mailkorrespondance har fundet sted i perioden 9.oktober 2017 – 24. april 2018.
- Indhentelse af dokumentation i form af kontoudtog, bekræftelse fra …, … m.v.
- Udarbejdelse af klage af 24. april 2018 til Gjensidiges klageafdeling, idet pågældende sagsbehandler oplyste, at undertegnede skulle rette henvendelse til forsikringsselskabets klageafdeling, herunder på trods af tidligere oplysning om, at sagsbehandleren af egen drift ville sørge for

at sende sagen videre til klageafdelingen.

- Gennemgang af afgørelse fra Gjensidiges klageafdeling, herunder efterfølgende rådgivning til klient vedrørende sagens videre forløb, sagsomkostninger m.v.

- Udarbejdelse af klage til Ankenævnet for Forsikring, herunder gennemgang af relevant retspraksis, lovbestemmelser m.v. – i særdeleshed i relation til FAL § 32, stk. 3 og Karnovs note til bestemmelsen.
- Uploadet klage på sagsportalen for Ankenævnet for Forsikring
- Gennemgang af svarskrift fra Gjensidige
- Efterfølgende rådgivning til klient vedrørende sagens videre forløb, herunder omkostningerne ved førelse af en retssag m.v. og mulighederne for opnåelse af retshjælpstilsagn
- Udarbejdelse af ansøgning om retshjælpsdækning
- Udarbejdelse af nærværende processkrift

Undertegnedes bistand har medført yderligere erstatning til min klient, herunder erstatningsudbetaling af 1. februar 2018 på kr. 11.019,60 vedrørende halskæde og nu også den i svarskriftet indeholdende anerkendelse for så vidt yderligere erstatning på kr. 23.731,96.

Min klient ville ikke være i stand til at varetage egne interesser i sagen, idet han lider af ADHD og PTSD og som følge heraf oplever store vanskeligheder i relation til kommunikation, koncentration og overblik.

I forlængelse af ovennævnte redegørelse kan jeg oplyse, at kontorets arbejde i sagen for nuværende har været forbundet med et tidsforbrug på ikke under 10 timer, hvorfor det gøres gældende, at kravet i henhold til FAL § 32, stk. 3 for nuværende udgør kr. 15.000,00 ekskl. moms eller i alt kr. 18.750,00 inkl. moms. Sagsfremstillingen i indklagedes svarskrift understøtter ligeledes ovennævnte tidsforbrug.

Afslutningsvist bestrides indklagedes antagelse om, at der skal tages afsæt i klagers krav modtaget hos forsikringsselskabet den 5. oktober 2016 og at dette må lægges til grund som det egentlige krav mod klagers forsikring.

Dette bestrides i sin helhed, herunder både for så vidt dækning af rimelige advokatudgifter og fiskeudstyr.

En sådan antagelse ville bl.a. medføre, at bestemmelsen i FAL § 32, stk. 3 var illusorisk, idet et sådant krav i sagens natur ikke fremsættes i forbindelse med en forsikringstagers første anmeldelse over for forsikringsselskabet. For så vidt fiskeudstyret henvises til bilag 8, der til fulde dokumenterer, at min klient har erhvervet – og således også ejede – fiskeudstyr til en værdi af kr. 116.516,37.

Jeg har noteret mig, at Gjensidige nu har anerkendt at udbetale i alt kr. 30.972,00 vedrørende fiskeudstyret, hvorfor restbeløbet for nuværende udgør kr. 85.544,37."

Selskabet har i brev af 8/10 2018 til nævnet bl.a. anført:

"*Fiskeudstyr*
Det er fortsat vores opfattelse, at den skadesopgørelse vores skadesafdeling modtog den 5. oktober 2016 fra klager må lægges til grund som det egentlige krav (hermed forstås det krav, som kan

rejses i henhold til forsikringsbetingelserne, og ikke de sideløbende krav der kan rejses i henhold til lov, såsom FAL § 32, stk. 3).

I klagers krav på kr. 128.513,75 var indeholdt påstået dækning for stjålet fiskeudstyr, campingudstyr og beklædning. De af klager fremlagte kvitteringer blev igen fremlagt af klagers advokat ved det efterfølgende fremsatte krav af 9. oktober 2017 på i alt kr. 126.516,37, men hvor klagers advokat (tilsyneladende blot ved en sammentælling af alle totalbeløb på kvitteringerne) påstår, at hele kravet (med udokumenteret fradrag for frasalg på kr. 10.000) vedrører fiskeudstyr.

Klagers advokat har ikke godtgjort og begrundet, hvorfor kravet skal opgøres anderledes end først oplyst af klager. Vi lægger her vægt på, at klager i sin skadesopgørelse modtaget hos os den 5. oktober 2016 selv har anført hvilke genstande, der er fiskeudstyr samt campingudstyr og beklædning, med angivelse af dertilhørende kvitteringer. Det må derfor være klagers egen og første opgørelse, der skal lægges til grund for den forsikringsmæssige vurdering af det af klager rejste krav.

Som nævnt i vores svarskrift af 18. september 2018, har vi dækket klagers krav for beklædning og campingudstyr. Tilbage står klagers krav om dækning for fiskeudstyr, som i henhold til klagers skadesopgørelse modtaget den 5. oktober 2016 må opgøres til kr. 92.915,75.

Vi fastholder, at klager efter at have fremsendt sit krav forklarede til både vores taksator og skadeskonsulent, at han alene ejede 1/3 af det stjålne fiskeudstyr, og at de resterende 2/3 blot var opbevaret hos klager. Klager lånte ikke det resterende fiskeudstyr. Vores taksator og skadeskonsulent har hver for sig fastholdt, at klager afgav en sålydende forklaring ved besigtigelsen.

Som redegjort for i vores svarskrift af 18. september 2018, var der tale om et 'depositum regulare'- forhold, og klager bar således ikke risikoen for de 2/3 af fiskeudstyret, og dermed er der heller ikke dækning herfor på klagers hjemforsikring.

Advokatudgifter
Som nævnt i vores svarskrift af 18. september 2018, udbeder vi os et timesagsregnskab, der nærmere udspecificerer det anvendte timeforbrug i sagen, så vi kan tage stilling til dækning efter FAL § 32, stk. 3.

Det af klagers advokat anførte belyser ikke, hvorledes tidsforbruget fordeler sig, herunder i hvilket omfang der er udført selvstændige juridiske vurderinger. Vi kan på det foreliggende grundlag derfor ikke tage stilling til dækning af nødvendige og rimelige advokatudgifter i forhold til det af klagers advokat nu fremsatte krav på kr. 18.750. Men som nævnt foretager vi gerne en vurdering af det rejste krav, hvis klagers advokat fremlægger et timesagsregnskab. …"

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 25/10 2018, hvori det bl.a. er anført:

"Fiskeudstyr
Det tidligere anførte fastholdes, herunder overordnet at indklagedes påstand om at der for så vidt fiskeudstyret skulle være tale om et "depositum regulare-forhold", hverken er dokumenteret eller sandsynliggjort af selskabet, herunder f.eks. i form af mailkorrespondance, optagelse af samtale eller lignende.

12. 92499

Advokatudgifter
Jeg har indledningsvist noteret mig, at der hverken i indklagedes svarskrift eller ovennævnte duplik er henvist til egentlige faktuelle forhold, der skulle begrunde, at klager ikke i forbindelse dennes fremsættelse og opgørelse af krav mod forsikringsselskabet er berettiget til at kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet. Der henvises alene til manglende timesagsregnskab.

Det er undertegnedes opfattelse, at der med klagers replik af 21. september 2018 er redegjort behørigt for udført advokatarbejde i sagen, herunder at denne redegørelse må anses for tilstrækkelig, jf. også Karnovs note 116, hvoraf bl.a. fremgår følgende:
"Det skal således afgøres efter en konkret vurdering ud fra kravets omfang og beskaffenhed, om det har været rimeligt og nødvendigt, at sikrede/skadelidte har søgt advokatstand. I givet fald erstattes udgifterne til et rimeligt arbejdsvederlag ud fra en konkret vurdering af den enkelte sag.

Der findes en righoldig ankenævnspraksis.

I overvejelserne indgår, om kravet er kompliceret, men navnlig om forsikringsselskabet ved sin handlemåde har givet anledning til, at den sikrede har søgt advokatbistand, herunder om selskabet har forsømt at give klagevejledning, da det fastholdt sit afslog over for den forsikrede.
(...)

Forsikringsselskaberne skal i fornødent omfang gøre sikrede/skadelidte opmærksom på muligheden for at få erstattet udgifterne til advokatbistand. Afhængig af den konkrete situation må det antages at følge af god forsikringsskik mv., at der skal gives en sådan vejledning."

Uanset at det således under henvisning til ovennævnte, sagens omstændigheder samt særlige karakter, er min opfattelse, at det til fulde er dokumenteret, at kravet er både rimeligt og nødvendigt, fremlægges som bilag 17 timesagsregnskab.

Timesagsregnskabet viser et registreret samlet tidsforbrug på i alt ca. 19 timer, svarende til et salær på kr. 30.000,00 + moms, i alt kr. 36.000,00, hvilket ikke kan anses for værende usandsynligt eller urimeligt henset til sagens omstændigheder, omfattende korrespondance og det forhold, at sagen her på kontoret har verseret i snart 2 år. Dette understreger ligeledes rimeligheden for så vidt et krav i henhold til FAL § 32, stk. 3 på kr. 18.750,00 inkl. moms, der omfatter henholdsvis juridiske vurderinger og rådgivning samt omfattende mailkorrespondance, der samlet set har ført til yderligere erstatningsudbetalinger til forsikringstager.

I forlængelse af indklagedes bemærkninger vedrørende omfanget af selvstændige juridiske vurderinger skal jeg bemærke, at indklagede i nærværende sag ingenlunde har gjort klager bekendt med muligheden for at få erstattet udgifterne til advokatbistand i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3. Denne bistand - foruden også bistand for så vidt de stjålne effekter - er alene ydet af [klagerens advokat].
……
Sagen har her på kontoret verseret i snart to år og på baggrund af indklagedes behandling af sagen er det forståeligt, herunder været nødvendigt, at klager har søgt advokatbistand."

Hertil har selskabet i brev af 1/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

13. 92499

" *Advokatudgifter*
Klagers advokat har nu fremlagt et timesagsregnskab for sagen, og der er registreret et tidsforbrug på 19 timer svarende til et samlet salær på kr. 36.000 inkl. moms, hvilket svarer til en timepris på kr. 1.895.

Klagers advokat har fremsat krav på kr. 18.750 inkl. moms for advokatomkostninger.

Indledningsvist bemærker vi, at omkostninger knyttet til Ankenævnssagen afholdes af parterne selv, jf. Ankenævnets vedtægter § 23, stk. 3. Klagers advokatomkostninger i forbindelse med Ankenævnssagen dækkes dermed ikke (tidsforbruget udgør lidt mere end 10 timer, som er mere end halvdelen af det registrerede tidsforbrug).

Forsikringsselskabet skal i fornødent omfang gøre opmærksom på muligheden for dækning efter FAL § 32, stk. 3. Vejledningspligten følger altså af det fornødne omfang. Vi har vurderet som udgangspunkt, at advokatens indtræden i sagen ikke var nødvendig, og at sagen kunne have været håndteret af klager selv. Til trods herfor og for at imødekomme klager er vi dog indstillet på at imødekomme dækning af advokatomkostninger. Dækning sker alene af nødvendige og rimelige omkostninger, jf. FAL § 32, stk. 3.

Udgifter til administrativt tidsforbrug, såsom udfærdigelse og arkivering af korrespondance m.m. dækkes ikke. Kun udgifter til selvstændig juridisk vurdering dækkes.

Efter en samlet vurdering af sagens kompleksitet og juridiske indhold kan vi imødekomme dækning af kr. 10.000, som dækning for rimelige og nødvendige advokatomkostninger i henhold til FAL § 32, stk. 3.

Vi beder vores skadesafdeling udbetale for advokatomkostninger kr. 10.000 og fastholder erstatningsopgørelsen for fiskeudstyr.
…"

Nævnet udtaler:

Ved et indbrud i klagerens hjem mellem den 14/8 og den 15/8 2016 blev der stjålet en række effekter. Tvisten for nævnet vedrører erstatningen for fiskeudstyr og advokatomkostninger.

Fiskeudstyr

Klageren har over for nævnet blandt andet anført, at værdien af det stjålne fiskeudstyr var 126.516,37 kr., og at han forud for tyveriet af solgt for 10.000 kr. af udstyret til to kammerater. Hans samlede krav for udstyret er derfor 116.516,37 kr., hvoraf selskabet alene har dækket 30.972 kr. Han har anført, at dette er dokumenteret ved fremlæggelse af kvitteringer, og at kravet fastholdes. Han bestrider, at han har oplyst til selskabet, at hans ejerandel er mindre, og

han gør i den forbindelse gældende, at [taksator1] er inhabil, da han fra sit tidligere job som politibetjent kender klageren, og at der er berettiget grund til at frygte, at [taksator1's] indblanding i sagen ikke udelukkende er båret af objektive og saglige hensyn.

Selskabet har anført, at klageren i sin opgørelse af 5/10 2016 har opgjort værdien af fiskeudstyret til 92.915,75 kr., hvorefter selskabet har afregnet 26.105 kr. til klageren. Efter sagens indbringelse for nævnet har selskabet efter en fornyet gennemgang af sagen udbetalt yderligere 4.866,96 kr. for fiskeudstyret, således at der i alt er udbetalt 1/3 af nyværdien af fiskeudstyret efter den oprindelige opgørelse.

Selskabet har oplyst, at det først er i forbindelse med klagen til nævnet, at klageren har opgjort den samlede værdi af fiskeudstyret til 126.516,37 kr. Selskabet har anført, at beløbet på 126.516,37 kr. svarer til den totale værdi på de fremlagte købskvitteringer, at det påståede salg af fiskeudstyr til 2 venner for 10.000 kr. ikke er dokumenteret, og at selskabet lægger til grund, at klagerens egentlige krav mod selskabet for fiskeudstyret er 92.915,75 kr. jf. herved klagerens opgørelse til selskabet fra oktober 2016. For så vidt angår de fremlagte kvitteringer, har selskabet anført, at de alle vedrører kontantkøb og ikke beviser klagerens ejerskab af udstyret, ligesom det af mange af kvitteringerne ikke fremgår klart, om de vedrører fiskeudstyr. Selskabet finder endvidere, at klagerens oplysninger om, at han har haft et større beløb stående på en bankkonto, som der løbende er hævet fra, ikke godtgør, at pengene skulle være brugt på fiskeudstyr.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klageren har oplyst, at han alene ejer 1/3 af fiskeudstyret. Selskabet har over for nævnet herved blandt andet anført, "Den 19. oktober 2016 besigtigede vores taksator og skadeskonsulent skadesstedet. Klager fremviste kælderen, hvor det stjålne fiskeudstyr havde stået. Klager forklarede overfor vores taksator og skadeskonsulent, at klager og to venner sammen ejede det stjålne fiskeudstyr, og at det blev opbevaret hos klager. For en nærmere afdækning af hvem der ejede fiskeudstyret, spurgte vores taksator og skadeskonsulent ind til fordelingen i ejerskabet af det stjålne fiskeudstyr, og klager forklarede, at de

hver ejede 1/3. Klager forklarede dette ad to omgange overfor både taksator og skadeskonsulent."

For så vidt angår klagerens bemærkninger om, at [taksator1] er inhabil, har selskabet anført, at [taksator1] har oplyst, at han ikke har kendt klageren forud for behandlingen af den aktuelle sag, hvorfor han ikke har været inhabil.

Indledningsvis bemærker nævnet, at det efter almindelige forsikringsretlige principper påhviler klageren som kravstiller, at bevise, hvad der er stjålet, hvem det tilhører og værdien af det.

Nævnet finder det ikke godtgjort af klageren, at [taksator1] har været inhabil.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet i overensstemmelse med det, som selskabet har anført, at måtte lægge til grund, at klageren indledningsvis oplyste over for [taksator1] og [skadekonsulent1], at han ejede 1/3 af fiskeudstyret, og at han efter selskabets afvisning at dække hans kammeraters andel af fiskeudstyreret ændrede sin forklaring om ejerforholdene. På baggrund af oplysningerne om ejerforholdene og den foreliggende tvivl om, hvorvidt de fremlagte kvitteringer tillige omfatter indkøb af campingudstyr og tøj, som selskabet har erstattet fuldt ud til klageren, finder nævnet ikke anledning til kritisere, at selskabet har erstattet klagerens andel af fiskeudstyret med 30.972 kr. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning til klageren for fiskeudstyret.

<u>Advokatomkostninger</u>

Klagerens advokat har i sit første indlæg til nævnet fremsat krav om, at selskabet dækker klagerens sagsomkostninger med 12.500 kr. inkl. moms. I sit andet indlæg til nævnet har advokaten under henvisning til yderligere medgået tid hævet sit krav til 18.750 kr. inkl. moms.

Advokaten, der har fremlagt time-/sagsregnskab for sagen, har til støtte for sit krav blandt andet anført, at selskabet efter hendes indtræden i sagen har udbetalt 11.019,60 kr. for en hals-

kæde, at selskabet efter sagens indbringelse for nævnet har udbetalt yderligere 23.731.96 kr., og at klageren lider af ADHD og PTSD og derfor har vanskeligt ved at føre forsikringssagen, hvor der har været en del konflikter mellem klageren og selskabet.

Selskabet har erstattet klagerens advokatomkostninger med 10.000 kr. Selskabet har blandt andet henvist til nævnets vedtægter § 23, stk. 3 og til, at klagerens advokat forud for indbringelsen af sagen for nævnet havde brugt lidt mere end 10 timer på sagen.

Det følger af § 23, stk. 3, i nævnets vedtægter, at ingen af parterne betaler omkostninger ved tvistløsningsbehandlingen til den anden part. Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at yde dækning for de omkostninger, som klageren har afholdt til advokatrepræsentation under nævnets behandling af sagen.

Ifølge forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, kan den sikrede i forbindelse med udenretlig fremsættelse af krav mod selskabet kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen ikke grundlag for at pålægge selskabet at dække klagerens advokatomkostning i videre omfang end accepteret af selskabet.

17. 92499

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Klagegebyret tilbagebetales, idet selskabet i forbindelse med sagens behandling for nævnet delvist har imødekommet klagerens krav.

Jens Kruse Mikkelsen
Formand